05/05/2020

МЦП: Захтјевамо и молимо престанак насиља и успостављање цивилизовног односа са Црквом

Умољавамо Владу Црне Горе и Национално координационо тијело које је она формирала, да успоставе цивилизован однос са Српском Православном Црквом у овом времену великих друштвених искушења по сваком питању. Ево има више од годину дана како се Црква на бруталан начин дискриминише и игнорише од стране црногорске власти и то баш у периоду (од почетка прошле године – па све до данас) када наш народ и цијело црногорско друштво потресају велике и значајне теме: правно уређење односа државе са црквама и вјерским заједницама; свеопшта борба за бољу и просперитетнију будућност грађана; борба против вируса чије је ширење у свијету регистровано као пандемија, а који је, Божијим допуштењем, дошао и до нас…

Званични и конструктивни састанци представника Владе и СПЦ догађали су се, углавном на иницијативу саме Цркве (изражену путем дописа или јавним позивима или мирним, достојанственим молитвеним грађанским протестима) и било их је, нажалост, премало. О историји једностраног доношења Закона о слободи вјероисповјести нећемо овдје трошити ријечи. О недостатку било какве Владине иницијативе да се, мимо тога, договарамо о узајамној сарадњи

по питању рјешавања разних друштвених проблема – излишно је и говорити. Довољно је рећи, да је Влада, својом непромишљеном политиком и тактиком, довела до тога да једино СПЦ од свих традиционалних цркава и вјерских заједница у Црној Гори нема потписан уговор са државом о међусобној сарадњи, све под изговором да се није регистровала, иако Закон из 1977. године то није ни тражио. При томе, Влада до данас игнорише одлуку Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве од 26. маја 2006. године, којом је, поводом стицања независности Црне Горе (21. маја), основан Епископски савјет Православне Цркве у Црној Гори са четири епископије које дјелују у данашњим границама Црне Горе, на челу са Архиепископом цетињским Митрополитом црногорско-приморским. Та одлука је званично уручена од овдашњих епископа тадашњем Предсједнику Црне Горе господину Вујановићу, као што је то потврдила Митрополија актом упућеним 2012. године тадашњем министру унутрашњих послова Ивану Брајовићу (садашњем предсједнику Скупштине). Оба документа представљамо јавности у прилогу уз ово саопштење. И поред тога се свих ових година наша Црква дискриминаторски оптужује за одбијање пријављивања пред државом, што би примјеном новог безаконог Закона произвело њену још изразитију дискриминацију.

И коначно – епидемија новог коронавируса! Од самог почетка ове непогоде Црква је разумјела озбиљност ситуације, и моментално – са првим Владиним мјерама (који се испрва нијесу тицали самих вјерских обреда) обуставила сва (бројна и врло честа) окупљања вјерника у својој организацији. Привремено обустављање литија је мјера која је показала нашу максималну одговорност – иако, од самог почетка, није наишла на симпатије великог броја грађана. Ето – има пуно оних који памте да вируса у Црној Гори није ни било – док су трајале црквене литије! О томе – толико. Ко може, до краја и унапријед, Божију вољу знати?

Али од самог почетка смо нудили Влади оперативну и конкретну сарадњу. Нудили смо је као најбројнија вјерска институција која окупља највећи број грађана и чији вјерски обреди, самим тим, захтјевају посебну организацију или бар јасне и недвосмислене разлоге обуставе. А њих нијесмо ни видјели ни разумјели у оним мјерама које изричито бране грађанима да се окупе у храму (чак и послије завршеног богослужења!), а дозвољавају, тим истим грађанима, да се у близини тог истог храма, и у исто доба дана окупе пред пиљаром, банкоматом или на градилишту!

Од почетка смо нудили нашу помоћ и помогли, колико смо могли, тамо гдје је

црногорским болницама било најпотребније. Нијесмо обустављали рад наших народних кухиња у највећим градовима Црне Горе, него смо га додатно појачали. Наше молитве за престанак епидемије су учестале – у свакој градској и манастирској цркви. Тражили смо тјешњу сарадњу са НКТ, како бисмо се боље разумјели, и како не би било неспоразума на терену. Наше су ријечи и предлози тешко допирали до Владе, и често бисмо остајали без одговора. Један једини састанак са љекарима из НКТ имали смо – на нашу иницијативу, уочи Васкрса, иако су вјерски обреди били честа тема саопштења и коментара људи из НКТ.

Питамо се – чему толика једностраност? Зашто се Црква толико игнорише? Како другачије да покажемо да смо спремни на сарадњу него овим што смо до сад чинили? Треба ли секуларна држава да организује црквену структуру – своју тзв. аутокефалну цркву (јединствен случај у Европи и свијету), на предлог предсједника државе, или да афирмише као цркву познату минорну племенско-партијску групацију, па да се тек тада и тек тако прихвати испружена рука сарадње?

Посљедњи догађаји испред Храма у Подгорици, на Васкрс и ови од јуче; привођење и саслушавање Митрополита у подгоричкој станици полиције и код тужиоца на Цетињу; свакодневна медијска хајка, препуна лажи против Православне Цркве у новинама и на телевизијама и порталима блиским владиној политици – јесу све, само не исказивање добре воље и толеранције! Посљедње ријечи премијера да власт има проблеме ”само са СПЦ” док са другим вјерским заједницама нема – додатно уносе конфузију у све ово, оптужујући Цркву да је против државе зато што не прихвата срамотну дискриминацију садашње власти!?

Зато захтјевамо и молимо, по сто пута и без престанка, да се у односима државне власти и Цркве успоставе цивилизовани односи међусобног уважавања и сарадње. У посљедњим мјерама које је НКТ објавило и које ступају на снагу данас, ни једном ријечју се не помиње Црква ни вјерски обреди – а нема шта од друштвених дјелатности није поменуто! Питамо се – на шта то личи, и чему то води? Наставку насиља над установом која је уградила себе у биће Црне Горе? Уколико пак државна власт што прије не прихвати наше минималне захтјеве у вези промјене Закона о слободи вјероисповијести, нама не преостаје ништа друго него да тражимо спас од тог насиља и дискриминације, односно заштиту елементарних вјерских и људских права од међународних фактора.

ИЗ МИТРОПОЛИЈЕ ЦРНОГОРСКО-ПРИМОРСКЕ

mitropolija.com